

ΔΙΗΓΗΜΑ

Ορισμός: Είναι μια σύντομη αφηγηματική μορφή που παρουσιάζει **ένα πρόσωπο** σε σχέση με **ένα γεγονός καίριο** για τη ζωή του. Το διήγημα αποτελεί μια ρεαλιστική «φέτα ζωής» και χαρακτηρίζεται από αληθοφάνεια.

1. **Ένα πρόσωπο:** Υπάρχει ένας κεντρικός χαρακτήρας που μπορεί να ταυτίζεται με τον αφηγητή (ομοδιηγητική αφήγηση), αλλά πολλές φορές ο αφηγητής είναι ένα δευτερεύον πρόσωπο που αφηγείται την ιστορία του κεντρικού προσώπου (αλλοδιηγητικός αφηγητής, αφηγητής- παρατηρητής). Τα λοιπά δευτερεύονται πρόσωπα που τυχόν υπάρχουν απλά «φωτίζουν» το χαρακτήρα και τη δράση του κεντρικού ήρωα
2. **Ένα καίριο γεγονός:** Στο κλασικής δομής διήγημα υπάρχει πάντα ένα «συμβάν» ένα περιστατικό το οποίο καθόρισε τη ζωή του ήρωα αλλά και του αφηγητή. Το γεγονός παρουσιάζεται στον άξονα του χρόνου, έχει «χρονικότητα» η οποία συνδέεται με την ανέλιξη της πλοκής. Η κορύφωση της πλοκής αποτελεί την απόδειξη της σημαντικότητας του περιστατικού.

Προετοιμασία του αφηγηματικού υλικού

1. Προσδιορισμός αφηγηματικού πλαισίου: Έναρξη με δήλωση του αφηγηματικού ήρωα, δήλωση του αφηγηματικού χρόνου και χώρου. Το μέρος αυτό είναι σημαντικό προκειμένου ο αναγνώστης να τοποθετηθεί στο χρόνο, τον τόπο και τα πρόσωπα.
2. Επιλογή του τύπου του αφηγητή: Πρωτοπρόσωπος αφηγητής (αφηγητής-ήρωας, αφηγητής-παρατηρητής, τριτοπρόσωπος αφηγητής
3. Επιλογή της δομής: (ευθύγραμμη-αναχρονική-In medias-κυκλική
4. Οικονομική οργάνωση της πλοκής: Η εξέλιξη να οικονομείται, να φαίνεται «λογική».